

виробництвом продукції, створює цінність для споживача та забезпечує отримання прибутку підприємством.

Під бізнес-моделлю інноваційного підприємства варто розуміти методи виявлення та задоволення вимог споживачів за допомогою впровадження на ринок нових продуктів та послуг, що зумовлені реалізацією об'єктів права інтелектуальної власності. При цьому досить важливо залучати персонал організації до створення нових конкурентоздатних бізнес-ідей. Не малу роль відіграє також вивчення потреб споживачів.

Ключовими функціями бізнес-моделі є: визначення місії, стратегічного бачення та можливостей підприємства на існуючому та перспективних ринках; підвищення конкурентоспроможності організації; організація ефективної системи бізнес-процесів підприємства; перетворення інновацій у цінність, що буде відповідати пріоритетам споживачів; генерування доходу; збільшення ринкової вартості підприємства.

У результаті функціонування успішної бізнес-моделі створюється цінність для споживача, що максимально задовольняє його потреби та дозволяє організації отримати прибуток.

В умовах кризи, багато існуючих бізнес-моделей втратили свою конкурентоспроможність. Підприємства, які їх використовували зазнають великих збитків, покидають ринок. При цьому бізнес-моделі, що були неефективними в докризовому періоді, виявили свою високу ефективність в період кризи, при цьому забезпечили компаніям не лише стабільність, а й нові можливості для розвитку. Тому можна зробити висновок, що при посиленні мінливості економічного середовища підіймається значимість інноваційних бізнес-моделей як високоефективних та потужних механізмів конкурентної боротьби підприємств.

За таких умов перемагають в глобальній конкуренції саме ті організації, що займаються бізнес інноваціями та засвоюють практику відновлення своїх бізнес-моделей з урахуванням динамічності потреб і технологій, що мають неперервний розвиток.

Список використаних джерел

1. Сагайдак М. Механізм формування ефективної бізнес-моделі інноваційної підприємницької структури / Михайло Сагайдак, Тамара Зимовець // Інноваційне підприємництво: стан та перспективи розвитку [Електронний ресурс] http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/2010/25356/1/S_10.pdf

2. Сливоцький А. Міграція капіталу: Як у замислах на кілька років випередити своїх конкурентів / А. Сливоцький, пер. з англ. Л.М. Петрушенко. – Київ: Пульсари, 2001. – 296 с.

3. Хаммер М., Чампи Д. Реінжиніринг корпорацій: манифест революції в бізнесі. СПб., 2011. 288 с.

УДК 338.2:004

Старокошко А.С., Дробот В.А., студенти
Науковий керівник – Христенко О.В., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЇ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

В нинішньому періоді глобальної нестабільності в світовій геополітичній ситуації великого значення набувають новаторські і кардинально нові методи і підходи до

управління національною економікою, які б могли забезпечити чіткий і регламентований процес управління нею. Також можна сказати, що безперечним фактором пріоритетності і привабливості введення нових технологій управління як загалом економічним станом держави, так і окремими підприємствами є наявність інтегрованості в цю систему новітніх методів менеджменту такого комплексного поняття як діджиталізація. Діджиталізація в свою чергу може акумулювати весь корисний ефект від новітньої технології управління із вигідними сторонами комп'ютеризації управлінських процесів і рішень, а також інформаційних потоків.

Діджиталізація – це процес переведення певного інформаційного поля з аналогового у цифровий формат для більш легкого подальшого використання на сучасних електронних девайсах [1]. З'явився цей термін від слова «digitalization», що перекладається, як оцифрування.

Необхідно відмітити, що утвердження новітніх програм розвитку інформаційних технологій, застосування інтерактивних систем управління, відкриття нових вакансій спеціалістів швидкого обміну інформацією, створення інтернет-порталів, веб-сторінок, створення новітніх каналів комунікації для ефективного управління новітніми підприємствами тільки сприяє популяризації і підвищення попиту на діджиталізацію і в виробничій сфері, і в сфері послуг.

Відповідно, для більш продуктивного використання діджиталізація повинна паралельно застосовуватися із новими технологіями менеджменту, навіть, можна сказати, що новітні технології управління і вимагають наявності діджиталізації.

До речі, діджиталізацію можна трактувати і як глобальний процес оцифрування управлінських процесів, і як один із інноваційних технологій управління.

Потрібно відмітити, що тематика технології менеджменту, як показує статистика, сильно вплинула на сферу державного управління, де наявна гостра потреба в раціоналізації і оптимізації при управлінні керованою системою. Варто зазначити, що при технологізації державного управління використовуються строгий, структурований і чіткий виклад правил, який повинен виконуватись управлінцями при перетворенні вихідних даних у бажаний результат для вирішення управлінського завдання.

Для ефективного функціонування технологій менеджменту в державному секторі, вони повинні відповідати таким вимогам:

єдності технологічного процесу в організації, тобто повного виключення будь-яких перешкод при виконанні різних видів робіт;

мінімізація вартості і витрат трудових ресурсів при виконанні роботи;

вибір найменшої складності процесу, який впливає на якість, надійність і собівартість робіт;

рівноваженість навантаження на структурні одиниці установи чи на її окремих працівників [2].

При цьому кожна управлінська технологія повинна містити у собі сукупність методів і засобів збирання й обробки інформації, прийомів ефективного впливу на працівників, принципів, законів і закономірностей організації й управління, а також систему контролю.

Доцільно сказати, що класифікація технологій менеджменту доволі широка. Технології державного управління класифікують за такими ознаками: за об'єктом управління; за суб'єктом управління; за механізмом управління; за видами організаційних структур управління; за ступенем охоплення елементів управлінського циклу; за видами стилю управлінської діяльності; за типом процесу управління; за етапами технологізації управлінської діяльності та ін.

Відповідно, при обранні будь-якої новітньої технології менеджменту для покращення роботи сучасних систем управління підприємства чи державних структур

необхідно опиратися не лише на досвід іноземних компаній, що є також не мало важливим, а і брати до уваги вдосконалення і узагальнення власних здобутків у цій сфері. Проаналізувавши практики провідних іноземних фірм в різних секторах економіки, слід відмітити, що найбільш популярними практичними технологіями менеджменту являються: бенчмаркінг; стратегічне планування; аутсорсинг; збалансована система показників; система управління взаємодією з клієнтами; сегментація споживачів; реінжиніринг бізнес-процесів [3].

Спираючись на представлені результати, сфокусуємось на такій технології, як бюджетування. Процес використання цієї технології на практиці відповідає класичному циклу управління, який містить в собі послідовні етапи: постановка цілей; планування; виконання; контроль; аналіз відхилень; формування та корегування управлінського впливу.

Структура процесу технології бюджетного управління містить такі елементи: предметне вираження, що являє собою об'єкти, суб'єкти і процеси, відносно яких здійснюється вплив;

операційний фактор, що включає конкретні заходи щодо досягнення цілей завдань; інформаційний аспект, що відображає послідовність і взаємозв'язок дій суб'єктів бюджетування;

техніко-системне забезпечення, яке надає можливість адекватно здійснювати процес [4].

Процес бюджетування, як інструмент управління фінансовим аспектом підконтрольних структур, базується на розробленні бюджетів різних рівнів по масштабу і різного спрямування на відповідні види діяльності організації, контролю їх виконанням і аналізу відхилень від бюджетних показників та розроблення корегувальних заходів з метою досягнення намічених цілей.

В процесі планування бюджетування керівники всіх рівнів колективно виробляють погоджені підходи до вирішення проблем, осмислюють завдання, які стоять перед ними та оцінюють обмеження, можливості і ризики.

Стратегія бюджетування формується як рівень бажаних результатів, а бюджети повинні допомагати управлінцями порівнювати різні альтернативні стратегії за допомогою кількісного вираження витрат і можливих фінансових ресурсів, а також бюджетування являється своєрідним індикатором розвитку і привабливості організаційних структур.

Відповідно, синергія від використання бюджетування із поєднанням діджиталізації виводить цю технологію менеджменту на якісно вищий рівень. Більшість процесів збирання інформації, її аналізу, здійснення розрахунків і вибір альтернатив покладаються на автоматизовані комп'ютерні системи, які виключають людський фактор. Серед великої кількості альтернатив управлінці можуть вибрати саме ту, яка б найбільше фокусувалась на виділених цілях і завданнях. При цьому, процес управління може відбуватись навіть не в фізичному просторі, менеджерам буде достатньо перенести всі процеси і комунікації в кібер-простір, в свою чергу виконавці також можуть отримувати результати бюджетування, указівки, розпорядження та накази через використання методів, які входять до процесу діджиталізації.

Отже, інноваційні технології менеджменту в умовах діджиталізації є перспективними інструментами розвитку економіки. Технологія менеджменту виступає як комплекс методів з обробки управлінської інформації з метою ухвалення, фіксації та реалізації управлінських рішень. Існує велика кількість класифікації технологій менеджменту, в даній роботі увага була сфокусована саме на бюджетуванні. Бюджетування являє собою планування та розробку бюджетів, які б вартісно

обґрунтовують обрані стратегії розвитку. З урахуванням використання діджиталізації в цьому процесу, бюджетування стає якісно новою технологією управління.

Список використаних джерел

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки» № 67-р від 17.01.2018. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennyakonceptsiyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planu-zahodivshodo-yiyi-realizaciyi/>

2. Кузнєцов Е.А. Методологія професіоналізації управлінської діяльності в Україні. Монографія. Херсон: ОЛДІ ПЛЮС. 2017. 382 с.

3. Державне управління: підручник: у 2 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, М. М. Білинська, О. С. Ігнатенко, М. М. Іжа, В. І. Луговий, В. С. Загорський, В. А. Ландсман, А. А. Попок, О. О. Рафальський, С. М. Серьогін, І. В. Валентюк. Київ; Дніпропетровськ: НАДУ. 2012. Т. 1. 564 с.

4. Гриб Ю. О. Інноваційні технології управління як фактор розвитку корпоративних структур. *Вісник соціально-економічних досліджень*: зб. наук. пр. Голов. ред. М. І. Зверязков; Одеський нац. екон. ун-т. Одеса. 2012. Вип. 44 (1). С. 297-301.

UDC 332.36

Sultangazina S.S., student

L.N. Gumilyov Eurasian National University (Astana, Kazakhstan)

FEATURES OF ANALYSIS OF THE ECONOMIC ACTIVITY OF AGRO-INDUSTRIAL ENTERPRISES

Economic analysis of the agro-industrial complex and its features. The relationship of financial analysis with economic activity.

The most important task of the agro-industrial sector of the economy is to ensure the food security of the country, its sovereignty, economic and social sustainability. The policy in this area today is aimed at increasing its competitiveness and the level of providing the country with agricultural products.

One of the leading roles in the performance of these tasks is played by the analysis of the economic activities of enterprises, which is aimed at substantiating business plans and management decisions in the agricultural field, identifying problems in the industry that require solutions, studying the factors that most strongly affect the results of economic activity, developing an economic strategy for the development of the enterprise and strengthening its market positions.

In fact, the analysis of economic activity in the agro-industrial complex practically does not differ from the analysis in other sectors of the economy, but there are some features, for example:

1. The results of economic activity of agricultural enterprises largely depend on natural and climatic conditions. Natural phenomena can significantly reduce harvests, reduce the productivity of the agro-industrial complex as a whole, therefore, when analyzing economic activity, it is necessary to take into account the natural and climatic conditions of each year and each farm. To obtain correct conclusions about the results of economic activity, the indicators of the current year should not be compared with the past year, as is done at industrial enterprises, but with the average data for the previous 3-5 years.